

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Gottlieb Christophori Harles Anthologia Graeca Poetica

Harless, Adolf Gottlieb Christoph

Baruthi, MDCCXCII.

VD18 13527622

Idyll. XVIII.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18225

IDYLL. XVIII.

ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ *)

FAVORVM FVR.

Τὸν κλέπταν ποτ' Ἐρωτα κακὰ κέντασε με-
λίσσα, I

Κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον· ἄκρα δὲ χειρῶν
δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. ὃ δ' ἄλγεε, καὶ
χέρ' ἐφύσση·

Καὶ τὰν γᾶν ἐπάταξε, καὶ ἄλατο· τᾷ δ'
Ἀφροδίτῃ

Δείξεν τὰν ὀδύναν, καὶ μέμφετο, ὅττι γε
τυτθὸν 5

Θηρίον ἐντὶ μέλισσα, καὶ αἰλίκῃ τράνυματα
ποιεῖ.

I 5

Xα

*) Hoc argumentum est in edit. Reiskii: „Cupido dum mel furatur, et aluere diripit, ab apicula pungitur: atque doloris ex vulnere impatiens, matri de crudelitate tam paruae bestiolae conqueritur. Quae et ipsum paruulum esse respondet, et tamen magna vulnera infligere. Monet vero nos haec imago, quod voluptati dolor et calamitas plerumque comes est: sicut dictum est,

Dulcia sic tristi semper sunt mixta dolore,

Tināa voluptatis gaudia felle nocent.

Et Horatius ait: — *Nocet enim dolore voluptas.*“ War-
ton vero haec pag. 228. tom. II. adscripsit. „Notissi-
mum est, inter Anacreontica reperiri carmen eiusdem
argumenti, carm. XXXX. An illud scripserit Anacreon,
an hoc Theocritus, dubitari posse putauerim. Recen-
setur a Stobaeo tamquam Theocriti, cap. 63.“ Valcken-
ario videtur esse Bionis. conf. notam ad *Anacr.* carm. 40.

Χά μάτηρ γελάσασα· Τὺ δ' ἔχ' ἴσον ἔσσι με-
λίσσαις;
Χὼς τυτθὸς μὲν ἔης, τὰ δὲ τραύματα αἰλίκᾳ
ποιεῖς.

[ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] *)

ANAKREONTION
IDYLLION XXX.

Ἔις Νεκρὸν Ἀδωνιν

In mortuum Adonidem.

I Ἀδωνιν ἢ Κυθήρη,

Ως

v. 7. ἴσον, ex Aldina utraque; Salamandr. Farreana, Brubach. reuocauit, scil. *χεῖμα*, vel *ἐπιτήδευμα*, *σόφισμα*, vel tale quid, aut accipitur aduerbialiter pro *ἴσῳ καὶ ὁμοίῳ λόγῳ*. dat idem quoque Stobaeus Gesneri pag. 361. primus Henr. Steph. dedit ἴσος. Reiske. ἴσος quoque Wart. qui ultimos duo versus ita corrigit et refert: ΤΙ Δ'; ἐκ ἴσος ἔσσι ΜΕΛΙΣΣΑΙ; Κ' ἌΝ τυτθὸς μὲν ἔης etc. Valck. suspicatur ΤΙ Δ'; ἐκ ἴσον ἔσσι μελίσσαις;

v. 8. χὼ Stephan. et dedit Warton in textu. Reiske, forte, ait, καὶ, et annon — aut χ' ὥς, et o quam parvus tu quidem es. χὼς· τυτθὸς μὲν ἔών· dedit Brunck. quae quidem lectio mihi placeret. conf. Valckenar. ad Hippolyt. v. 530. p. 225.

*) Baxterus et Faber suis Anacreontis editionibus hoc adiecerunt odarium: et Faber statim ab initio: „Olim, ait, in pompis deorum leacnae, apri, aliaeque id genus ferae, quae domestico usu mansuefactae fuerant, ducebantur: idque eo fiebat, ut praesentior vis numinis ostenderetur. Ex ea autem consuetudine petatum est huius idyllii argumentum.“ Valckenar. adiunxit hoc ἀδῆλα cuiusdam poemation suae priori edit. sel. pag. 166. et in altera pleniore Theocr. Bion. et Mo-